Lietas Nr. 11250008214
Lietas arhīva Nr. K19-0097-14/3

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Kuldīgā, 2014. gada 2.aprīlī

Kuldīgas rajona tiesa

šādā sastāvā: tiesnese D.Alksne

ar sekretāri I.Orbi,

piedaloties prokurorei A.Mičulei- Kirkovaldei

zv.advokātiem O.Ozoliņam, R.Mediņam

izskatīja atklātā tiesas sēdē krimināllietu

/pers. B/,/personas kods/, **apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas, 180.panta pirmās daļas, /pers. C/**, /personas kods/, **apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas.**

Izskatot lietu, tiesa

k o n s t a t ē j a

/pers. B/ un nepilngadīgais /pers. C/ personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās izdarīja svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu (zādzību), kas saistīta ar iekļūšanu telpā, šādos apstākļos:

2014.gada 19.februārī ap plkst. 22:00 /pers. B/, būdams agrāk sodīts, neizciesta papildsoda tiesību ierobežošanas laikā un nepilngadīgais /pers. C/, personu grupā pēc iepriekšējas vienošanās, mantkārīgu motīvu vadīti, aizgāja uz /pers. D/ piederošo šķūni /adrese/, un no šķūņa, atlaužot durvju priekškaramo atslēgu un tādā veidā iekļūstot tajā, slepeni nolaupīja /pers. D/ piederošos 150 kg melnā metāla lūžņus EUR 28,20 vērtībā un 10 kg krāsainā metāla lūžņus EUR 5,50 vērtībā, ko paslēpa savā šķūnī, lai vēlāk nodotu metāla uzpircējam.

Tādā veidā ar zādzību /pers. B/ un nepilngadīgais /pers. C/ nodarīja /pers. D/ mantisko zaudējumu EUR 33,70 apmērā.

Ar savām darbībām /pers. B/ un nepilngadīgais /pers. C/ izdarīja smagu noziegumu, kāds paredzēts KL 175.panta trešajā daļā.

/pers. B/ izdarīja zādzību nelielā apmērā, šādos apstākļos:

2014.gada 7.februārī apmēram plkst. 21:00 /pers. B/, būdams iepriekš sodīts ar Kuldīgas rajona tiesas 2012.gada 4.junija spriedumu, papildsoda izciešanas laikā, nedzēstas sodāmības laikā, būdams alkohola ietekmē, atrodoties /adrese/, veikala /Nosaukums A/ priekštelpās, mantkārīgu motīvu vadīts, nolēma izdarīt svešas kustamas mantas slepenu nolaupīšanu. Realizējot noziedzīgo nodomu, /pers. B/ paņēma uz soliņa atrodošos /pers. E/ piederošo iepirkumu maisiņu ar sekojošām mantām:

– degvīna pudeli EUR 11,50 vērtībā;

– eļļu (3 gab.) EUR 4,50 vērtībā (vienas vērtība EUR 1,50);

– 2 kilogramiem svaigas gaļas EUR 7 vērtībā (viena kilograma vērtība EUR 3,50);

– maizi (4 gab.) EUR 2 vērtībā (vienas vērtība EUR 0,50);

– 1 kilogramu desas „Salami” EUR 4,50 vērtībā;

– margarīnu „Delma” EUR 0,50 vērtībā;

Ar minētajām mantām /pers. B/ no noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas vielas aizgāja.

Tādējādi /pers.B/ slepeni nolaupīja /pers. E/ piederošo mantu, nodarot materiālos zaudējumus EUR 30 apmērā.

Ar savām darbībām /pers. B/ izdarīja noziedzīgu nodarījumu, kāds paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā.

Cietušais/pers. E/ pieteicis nodarītā kaitējuma kompensāciju EUR 30 apmērā (2.sējums, 13.lietas lapa).

Apsūdzētais/pers. B/ savu vainu apsūdzībās pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas un 185.panta pirmās daļas atzīst pilnībā, pieteikto mantiskā kaitējuma kompensāciju atzina, apsūdzētais /pers. C/ savu vainu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175. panta trešās daļas atzina pilnībā.

Tiesas sēdē prokurore lūdza tiesu, pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neveikt, jo apsūdzētie savu vainu pilnībā atzīst.

Apsūdzētie, aizstāvji un cietušais /pers. D/ pievienojās prokurores lūgumam un apsūdzētie paskaidroja, ka tiesas izskaidrotās procesuālās sekas pierādījumu pārbaudes neizdarīšanas gadījumā viņiem ir saprotamas, proti, ka spriedums ir pārsūdzams tikai daļā par tiesas piespriesto sodu vai sakarā ar pieļautiem procesa pārkāpumiem.

Tiesa, ņemot vērā procesa dalībnieku viedokli, kā arī apstākli, ka tiesa, sagatavojot lietu iztiesāšanai un pārbaudot lietas materiālus, ir pārliecinājusies, ka tie pilnībā apstiprina apsūdzēto vainu viņiem inkriminētajos noziedzīgajos nodarījumos, nodarījuma kvalifikācijas ir pareizas, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 499.pantu, nolemj pierādījumu pārbaudi tiesas izmeklēšanā neizdarīt, izņemot pārbaudīt tos lietas materiālus, kuri raksturo apsūdzētā personības.

/pers. B/ un /pers. C/ darbības kvalificējamas pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas – svešas kustamas mantas slepena nolaupīšana (zādzība), kas saistīta ar iekļūšanu glabātavā, un /pers. B/ darbības kvalificējamas pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas – zādzība nelielā apmērā.

Par šīm darbībām /pers. B/ un /pers. C/ ir sodāmi.

Nosakot soda veidu un mēru, tiesa, saskaņā ar Krimināllikuma 35. un 46.pantu, ņem vērā noziedzīgo nodarījumu izdarīšanas apstākļus, motīvus, nodarīto kaitējumu, apsūdzēto personības, atbildību mīkstinošus un pastiprinošus apstākļus.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, **/pers. B/** ir izdarījis vienu smagu noziedzīgu nodarījumu, un vienu mazāk smagu noziegumu.

Apsūdzētais/pers. B/ 2 reizes sodīts, pēdējo reizi 2012.gada 4.jūnijā Kuldīgas rajona tiesā pēc Krimināllikuma 262.panta otrās daļas ar brīvības atņemšanu uz 1 gadu 18 dienām, atņemot transportlīdzekļa vadīšanas tiesības uz 2 gadiem, bez mantas konfiskācijas, papildsods nav izciests (1.sējums, 72. – 74.lietas lapa); pēdējā gada laikā nav administratīvi sodīts (75.lietas lapa)./Nosaukums/ uzskaitē sastāv no 2006. gada 10. oktobra ar diagnozi- viegla garīga atpalicība ar uzvedības traucējumiem.

Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka algotu darbu nestrādājot, izdarīto nožēlojot.

Izvērtējot radītos kaitējumus, tiesa secina, ka saskaņā ar likuma „Par Krimināllikuma spēkā stāšanās un piemērošanas kārtību” 23.pantu radītie kaitējumi cietušajiem apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas- EUR 33.70 apmērā un apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180. panta pirmās daļas – EUR 30 apmērā, nav vērtējams kā ievērojams mantiskais kaitējums, jo nepārsniedz piecu uz noziedzīgā nodarījuma izdarīšanas brīdi Latvijas Republikā noteikto minimālo mēnešalgu kopsummu, un tiesa tos vērtē kā nodarītus nelielā apmērā.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 47.panta otro daļu par atbildību mīkstinošu apstākli abās apsūdzībās atzīstams tas, ka apsūdzētais izdarīto nožēlo un savu vainu atzīst.

Atbildību pastiprinoši apstākļi, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 1. punktu apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas un 180.panta pirmās daļas atzīstams, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīgu nodarījumu recidīvu. Apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas atbildību pastiprinošs apstāklis, saskaņā ar Krimināllikuma 48.panta pirmās daļas 12.punktu atzīstams tas, ka noziedzīgais nodarījums izdarīts alkohola ietekmē.

Apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas klasificējas kā smags noziegums, par kura izdarīšanu likumdevējs ir paredzējis piemērot brīvības atņemšanas sodu, vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu, piemērojot mantas konfiskāciju vai bez tās.

Ievērojot iepriekš minēto, kā arī to, ka /pers. B/ vairākkārtīgi izdarījis noziedzīgus nodarījumus, no soda izciešanas vietas atbrīvots

2013. gada 22.oktobrī. Tas apsūdzēto nav atturējis no turpmāku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, līdz ar to sods piespiedu darba veidā apsūdzētajam nav piemērojams. Tāpat tiesa nekonstatē pamatu naudas soda piemērošanai, jo apsūdzētais paskaidroja, ka algotu darbu nestrādā, kas dod pamatu uzskatīt, ka apsūdzētajam nav iespēju samaksāt naudas sodu nekavējoties vai gūt paredzamus ienākumus turpmākā gada laikā, lai varētu nomaksāt naudas sodu pat tā minimālajā – desmit minimālo mēnešalgu apmērā.

Lai sasniegtu soda mērķi, tiesa uzskata, ka apsūdzētajam piemērojams īslaicīgas brīvības atņemšanas sods.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, noziedzīgā nodarījuma raksturu, ka noziedzīgais nodarījums veido noziedzīga nodarījuma recidīvu, ka konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis.

Papildsodu – mantas konfiskāciju, tiesa atzīst, ka var nepiemērot, jo lietas ietvaros nav ziņu par to, ka apsūdzētajam pieder kāda manta. Savukārt, ar papildsoda piemērošanu, kas nav reāli izpildāms, nav sasniedzams neviens no Krimināllikumā definētajiem soda piemērošanas mērķiem.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.panta trešo daļu apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums apsūdzībā pēc Krimināllikuma 180.panta pirmās daļas tiek klasificēts kā mazāk smags noziegums, par kura izdarīšanu likumdevējs ir paredzējis piemērot brīvības atņemšanas sodu, vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu.

Ievērojot iepriekš minēto, kā arī to, ka apsūdzētais vairākkārtīgi izdarījis noziedzīgus nodarījumus, no soda izciešanas vietas atbrīvots 2013. gada 22.oktobrī. Tas apsūdzēto nav atturējis no turpmāku noziedzīgu nodarījumu izdarīšanas, līdz ar to sods piespiedu darba veidā apsūdzētajam nav piemērojams. Yāpat tiesa nekonstatē pamatu naudas soda piemērošanai, jo apsūdzētais paskaidroja, ka algotu darbu nestrādā, kas dod pamatu uzskatīt, ka apsūdzētajam nav iespēju samaksāt naudas sodu nekavējoties vai gūt paredzamus ienākumus turpmākā gada laikā, lai varētu nomaksāt naudas sodu pat tā minimālajā – piecu minimālo mēnešalgu apmērā.

Šādos apstākļos tiesa uzskata, ka soda mērķis nav sasniedzams, nosakot kādu no attiecīgā panta sankcijā paredzētajiem vieglākā soda veidiem, bet tas ir nosakāms īslaicīgas brīvības atņemšanas veidā.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā, ka ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis un divi atbildību pastiprinoši apstākļi. Vienlaikus, izvērtējot apsūdzētā attieksmi, nodarītā noziedzīgā nodarījuma raksturu, tiesa atzīst par iespējama sodu noteikt tā minimālajā apmērā.

Nosakot sodu saskaitīšanas principu saskaņā ar Krimināllikuma 50.panta pirmās daļas nosacījumiem pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, tiesa ņem vērā pastiprinošos apstākļus, apsūdzētā personību, noziedzīgo nodarījumu raksturus, un uzskata, ka galīgais sods apsūdzētajam ir nosakāms, piemērojot sodu pilnīgas saskaitīšanas principu.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51.panta nosacījumiem šajā lietā piespriestajam sodam pilnībā pievienojams neizciestais papildsods, transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšana.

Saskaņā ar Krimināllikuma 7.pantu, **/pers. C/** ir izdarījis smagu noziedzīgu nodarījumu.

Apsūdzētais/pers. C/ iepriekš nesodīts (1.sējums, 54.lietas lapa); pēdējā gada laikā nav administratīvi sodīts (55.lietas lapa); mācās /Nosaukums/ 9.klasē, /Nosaukums/ uzskaitē nesastāv. No mācību iestādes- /Nosaukums/ raksturots negatīvi. Raksturojumā norādīts, ka otrajā semestrī apsūdzētais ir nesekmīgs septiņos priekšmetos, jūtama neaudzinātība, jo nesaprotot savas uzvedības pārkāpumus un pieņem tos par normu. Vērojama melošana, konfliktsituācijās tiekot vainoti citi.

Tiesas sēdē apsūdzētais paskaidroja, ka saprotot izdarīto, turpmāk noziedzīgus nodarījumus neizdarīšot.

Likumiskā pārstāve /pers. L/ tiesas sēdē paskaidroja, ka /pers.C/ paša nolaidības dēļ viņš esot nesekmīgs, jo mācību vielu apgūt viņam neesot problēmu. Uz šo brīdi vairākos mācību priekšmetos sekmes esot uzlabojis. Ar skolu regulāri kontaktējoties un viņai esot zināms par skolas kavējumiem, taču /pers.C/viņu ignorējot.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 47.panta otro daļu par atbildību mīkstinošu apstākli atzīstams tas, ka apsūdzētais izdarīto nožēlo un savu vainu atzīst. Atbildību pastiprinoši apstākļi saskaņā ar Krimināllikuma 48.pantu, nav konstatēti.

Apsūdzētā izdarītais noziedzīgais nodarījums apsūdzībā pēc Krimināllikuma 175.panta trešās daļas klasificējas kā smags noziegums, par kura izdarīšanu likumdevējs ir paredzējis piemērot brīvības atņemšanas sodu, vai īslaicīgu brīvības atņemšanu, vai piespiedu darbu, vai naudas sodu, piemērojot mantas konfiskāciju vai bez tās. Papildsods – mantas konfiskācija nav piemērojams, jo lietas ietvaros nav ziņu par to, ka apsūdzētajam pieder kāda manta. Savukārt, ar papildsoda piemērošanu, kas nav reāli izpildāms, nav sasniedzams neviens no Krimināllikumā definētajiem soda piemērošanas mērķiem.

Tiesa, ņemot vērā apstākli, ka apsūdzētais uz noziedzīga nodarījuma izdarīšanas brīdi ir nesodīts, atzīst, ka soda mērķi ir iespējams sasniegt, piemērojot piespiedu darbu. Piespiedu darbu tiesa atzīst par atbilstoši efektīvu, audzinošu un atbilstošu sodu apsūdzētajam, kura piemērošanai tiesa nekonstatē nekādus objektīvus šķēršļus vai likumā noteiktus ierobežojumus, un kā sodu, ka ir reāls darbs, kas rada jaunas materiālas vērtības un ir noderīgs sabiedrībai. Līdz ar to, tiesa uzskata, ka ar šādu soda veidu ir iespēja kompensēt ar noziedzīgu nodarījumu nodarīto apdraudēto interesi nevis konkrētam cietušajam, bet sabiedrībai kopumā, kā arī vienlaikus pierādīt, ka izdarītais likumpārkāpums tiek nožēlots un persona ir gatava mainīt savu līdzšinējo uzvedību.

Nosakot soda mēru, tiesa ņem vērā izdarītā noziedzīgā nodarījuma apstākļus, radīto kaitējumu, kā arī to, ka nav konstatēti atbildību pastiprinoši apstākļi, bet ir konstatēts viens atbildību mīkstinošs apstāklis, un līdz ar to tiesa atzīst, ka sods apsūdzētajam nosakāms tuvāk panta sankcijas minimālajam apmēram.

Kriminālprocesa likuma 350.panta pirmajā daļā noteikts, ka kompensācija ir naudas izteiksmē noteiktā samaksa, ko persona, kura ar noziedzīgu nodarījumu radījusi kaitējumu, samaksā cietušajam kā gandarījumu par morālo aizskārumu, fiziskām ciešanām un mantisku zaudējumu. Kompensācija ir kriminālatiesisko attiecību noregulējuma elements, ko apsūdzētais samaksā labprātīgi vai uz tiesas nolēmuma pamata.

Tiesa atzīst, ka pieteiktā kaitējuma kompensācija ir pamatota un apsūdzētais /pers. B/ tiesas sēdē atzina savu pienākumu atlīdzināt cietušajam nodarīto kaitējumu.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka no apsūdzētā /pers. B/ piedzenama kaitējuma

Apsūdzēto mantai arests nav uzlikts.

Lietiskais pierādījums- priekškaramās slēdzenes fragments ar lauzuma pēdām iznīcināms, bet CD disks glabājams kopā ar krimināllietu.

/pers. B/ aizstāvību tiesas sēdē, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 83.pantu, realizēja zvērināts advokāts Ojārs Ozoliņš.

Samaksu par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību – EUR 65.64 – apmaksāt no valsts budžeta līdzekļiem.

Advokāta izdevumu atlīdzināšanas pienākums valstij, saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 367.panta pirmās daļas 4.punktu un 368.panta pirmo daļu, uzliekams apsūdzētajam /pers. B/, jo attiecībā uz apsūdzēto, tiesa nekonstatē Kriminālprocesa likuma 85.panta pirmajā daļā un 368.panta ceturtajā daļā paredzētos apstākļus.

/pers. C/ aizstāvību tiesas sēdē, pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 83.pantu, realizēja zvērināts advokāts Raitis Mediņš.

Saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 85.pantu tiesa uzskata, ka /pers. C/ ir atbrīvojams no samaksas par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību tiesas procesā un samaksa par aizstāvja – zv. advokāta R.Mediņa sniegto juridisko palīdzību – EUR 54.78 apmērā apmaksājama no valsts budžeta līdzekļiem, jo apsūdzētais ir nepilngadīgs, mācās vispārizglītojošajā mācību iestādē, viņam nav ienākumu, līdz ar to, tiesa viņa mantisko stāvokli atzīst par tādu, kas izslēdz iespēju samaksu par aizstāvja palīdzību nodrošināt no saviem līdzekļiem. Turklāt, tiesa ņem vērā, ka advokāta piedalīšanās tiesas sēdē saskaņā ar Kriminālprocesa likuma 83.panta pirmās daļas 1.punktu ir obligāta, t.i., apsūdzētais /pers. C/ no aizstāvja nav tiesīgs atteikties.

Pamatojoties uz Kriminālprocesa likuma 511.pantu, 512.pantu, tiesa

n o s p r i e d a

/pers. B/,/personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi, bez mantas konfiskācijas.

/pers. B/,/personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 180.panta pirmajā daļā un sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 15 (piecpadsmit) dienām.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 50.panta pirmo daļu sodu noteikt pēc noziedzīgu nodarījumu kopības, noteiktos sodus pilnībā saskaitot un /pers. B/, sodīt ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi un 15 (piecpadsmit) dienām, bez mantas konfiskācijas.

Saskaņā ar Krimināllikuma 51. panta noteikumiem piespriestajam sodam pilnībā pievienot neizciesto papildsodu transportlīdzekļa vadīšanas tiesību atņemšanu, kas nav izciests pēc Kuldīgas rajona tiesas 2012. gada 4. jūnija sprieduma, galīgo sodu nosakot ar īslaicīgu brīvības atņemšanu uz 1 (vienu) mēnesi un 15 (piecpadsmit) dienām, bez mantas konfiskācijas, ar transportlīdzekļa tiesību atņemšanu uz 1 (vienu) gadu 4 (četriem) mēnešiem un 9 (deviņām) dienām.

Soda termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2014. gada 20. februāra līdz 2014. gada 22. februārim.

/pers. C/, /personas kods/, atzīt par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, kāds paredzēts Krimināllikuma 175.panta trešajā daļā un sodīt ar piespiedu darbu uz 80 (astoņdesmit) stundām.

Pamatojoties uz Krimināllikuma 52.panta pirmo daļu un piekto daļu soda termiņā ieskaitīt aizturēšanā pavadīto laiku no 2014. gada 20. februāra līdz 2014. gada 22. februārim.

Piedzīt no /pers. B/ par labu /pers. E/ kaitējuma kompensāciju EUR 30 (trīsdesmit eiro).

Piedzīt no /pers. B/ valsts labā EUR65.64 (sešdesmit pieci eiro un 45 eirocenti) par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā.

Samaksāt zvērinātam advokātam O.Ozoliņam no valsts budžeta līdzekļiem par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību – EUR 65.45 (sešdesmit pieci eiro un 45 eirocenti).

Atbrīvot /pers. C/ no samaksas par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību pirmās instances tiesā.

Samaksāt zvērinātam advokātam R.Mediņam no valsts budžeta līdzekļiem par aizstāvja sniegto juridisko palīdzību – EUR 54,78 (piecdesmit četri eiro un 78 eirocenti).

Lietiskos pierādījumus –priekškaramās atslēgas slēdzenes fragmentu ar lauzuma pēdām iznīcināt, CD disku glabāt kopā ar krimināllietu.

Spriedumu var pārsūdzēt vai protestēt 10 dienu laikā no pilna sprieduma sastādīšanas dienas apelācijas kārtībā Kurzemes apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģijā, sūdzību vai protestu iesniedzot Kuldīgas rajona tiesā.

Pilns spriedums sastādīts 2014.gada 9. aprīlī.

Tiesnese D.Alksne